

[Arne Christiansen]

re, men mon ikke det skal ses på baggrund af den kendsgerning, at valgkampen forud for næste års valg til Europa-Parlamentet så småt er ved at komme i gang? Det må derfor være opgaven for det store flertal, der står bag landets EF-politik, at sørge for, at debatten fra i dag og fremover ikke skal føres på modstandernes negative præmisser.

Hvad angår selve forespørgslen, vil jeg som andre spørge: hvad skal vi egentlig med den, hvad er denne debat til? Som nævnt af udenrigsministeren er sagen belyst gennem besvarelser af vist 57 spørgsmål, debatteret i 2 udvalg og flere gange her i salen.

Hvad angår proceduren, som optager en del af debatten, vil jeg gerne som den socialdemokratiske ordfører henvise til, at der jo er nedsat et underudvalg, der behandler disse ting, og at dette udvalg har besluttet, at det skal være færdigt i denne samling, måske omkring midten af maj. Derfor er det at foregribe konklusionen i et udvalg, at man nu også vil have diskuteret disse ting her i salen på dette tidspunkt.

Nu har vi altså fået en redegørelse, et lille foredrag eller måske snarere en forelæsning, om artiklerne 113 og 224. Det kan være rart for både den nuværende udenrigsminister og de fremtidige at have den lille tale at slå tilbage i, når det gælder anvendelsen af disse 2 artikler. Jeg skal sige på venstres vegne, at når diskussionen drejer sig om mandatgivningen, er vi af den opfattelse, at forhandlingsoplægget alene indebar, at Danmark ikke kunne acceptere, at vi var bundet af sanktioner over for Sovjet ud over en 2 måneders periode.

På den baggrund kan jeg sige, at vi tager udenrigsministerens redegørelse til efterretning med det ønske, at der i dag bliver sat punktum for denne alt for langtrukne debat. Og med hensyn til anvendelsen af traktaten vil jeg sige, at den mindst mulige anvendelse af artikel 113 er alle nok enige om, men totalt at undlade det forekommer absurd, så længe man ikke stærkere har formaliseret det europæiske politiske samarbejde, som naturligvis må være det rette forum for udenrigspolitiske aktioner.

Glistrup (FP):

Hr. Holger K. Nielsen har valgt at formulere sit dagsordensforslag som en mindre fri-

stil, og der kan da være mange ting, man kan nikke til, idet man siger, at det er da sikkert rigtigt nok, og andet, hvor man vil sige, at det ville man nok selv have formuleret anderledes. Men det, man nok må spørge om, er: hvad skal det nytte på dette tidspunkt i udviklingen – vi er i midten af april 1983 – at få folketinget til at vedtage et dagsordensforslag af den karakter, der her er fremført? Det, der er det mest presserende emne, er spørgsmålet om markedsudvalgets nærmere arbejdsangang i forbindelse med mandatgivninger, og det er, som det bl.a. blev sagt af den foregående taler, noget, der i allerhøjeste grad kulegraves i noget, der efter alt at dømme peger i retning af at være et både hurtigt og sagligt arbejdende udvalg. Det er jo fraser, der bruges i meget bred almindelighed rundt omkring, men her ser det virkelig ud til, at det, som går under navnet MUU, markedsudvalgets underudvalg, i allerhøjeste grad kan brøle både godt og stærkt og udmærket, og derfor må vi lige give os tid til at komme ind i maj måned, før vi får formet det.

Fremskridtspartiet vil derfor stemme imod det dagsordensforslag, som er fremsat af hr. Holger K. Nielsen, og i det hele henholde sig til det af hr. Ivar Nørgaard fremsatte forslag om motiveret dagsorden, som lyder sådan:

»Folketinget opfordrer regeringen til at tilrettelægge ledelsen af dansk EF-politik på en sådan måde, at folketinget forud for vedtagelserne bliver tilstrækkeligt orienteret, og sådan at Danmarks holdning i EFs ministerråd er i overensstemmelse med et flertal i folketinget.

Folketinget går dermed over til næste punkt på dagsordenen.«

Dette forslag om motiveret dagsorden fik hr. Ivar Nørgaard vedtaget her i tinget den 11. oktober 1974 med bl.a. fremskridtspartiets stemmer, og det har altså nu kunnet holde i disse 8½ år, og så holder det nok også den resterende måned med. Hvad skal vi så i grunden med det SF-forslag om motiveret dagsorden om netop de samme emner?

Vi er i fremskridtspartiet i allerhøjeste grad tilfredse med, at man har optaget til drøftelse det, der nu arbejdes med i underudvalget, for det har været tiltrængt længe. For blot at citere fra de sidste 4 års beretninger fra markedsudvalget i 1970'erne begyndte det den 28. maj 1976 – i øvrigt på min 50 års